UMOWA

MIĘDZY

RZECZĄPOSPOLITĄ POLSKĄ
A

PAŃSTWEM IZRAEL

O ZABEZPIECZENIU SPOŁECZNYM

RZECZPOSPOLITA POLSKA

I

PAŃSTWO IZRAEL

zwane dalej „Umawiającymi się Stronami"

pragnąc uregulować wzajemne stosunki między obu państwami
w zakresie zabezpieczenia społecznego uzgodniły, co następuje:

CZĘŚĆ I
POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 1
Definicje

1. Dla celów niniejszej Umowy:
   1) „ustawodawstwo" - oznacza ustawy i inne przepisy prawne dotyczące zabezpieczenia społecznego, o których mowa w artykule 2 niniejszej Umowy;

   2) „władza właściwa" - oznacza:
      a) w odniesieniu do Państwa Izrael - Ministra Spraw Społecznych i Usług Społecznych,
      b) w odniesieniu do Rzeczypospolitej Polskiej - ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego;

   3) „instytucja łącznikowa" - oznacza instytucję zapewniającą koordynację i wymianę informacji między instytucjami Umawiających się Stron w celu stosowania niniejszej Umowy;

   4) „instytucja właściwa" - oznacza instytucję upoważnioną do stosowania ustawodawstwa;

   5) „świadczenie" - oznacza:
      a) w odniesieniu do Państwa Izrael – świadczenia pieniężne lub inne świadczenia, włącznie z każdą dodatkową kwotą, podwyżką lub dodatkiem wypłacanym wraz ze świadczeniem, przewidzianymi przez ustawodawstwo Państwa Izrael;
      b) w odniesieniu do Rzeczypospolitej Polskiej - emerytury i renty oraz inne świadczenia pieniężne, włącznie z każdą dodatkową kwotą, podwyżką lub dodatkiem wypłacanym wraz ze świadczeniem, przewidzianymi przez ustawodawstwo Rzeczypospolitej Polskiej;

   6) „okres ubezpieczenia" - oznacza okres opłacania składek na ubezpieczenie społeczne, w tym okres zatrudnienia lub pracy na własny rachunek lub okres zamieszkania lub okres z nim zrównany, przebyty lub traktowany jako przebyty zgodnie z ustawodawstwem Umawiającej się Strony;

   7) „zamieszkanie" - oznacza miejsce stałego pobytu, ustalone zgodnie z przepisami prawnymi Umawiającej się Strony;

   8) „pobyt" - oznacza czasowy pobyt;

   9) „członek rodziny" - oznacza osobę tak określoną lub uznaną za taką przez ustawodawstwo stosowane przez instytucję właściwą;

   10) „ubezpieczony" - oznacza osobę, która jest lub była ubezpieczona zgodnie z ustawodawstwem Umawiającej się Strony;

   11) „dane osobowe" - oznaczają wszelkie informacje odnoszące się bezpośrednio lub pośrednio do każdej zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej;

12) „przetwarzanie danych osobowych" - oznacza każdą operację lub zestaw operacji dokonywanych na danych osobowych przy pomocy środków zautomatyzowanych lub innych, jak np. gromadzenie, rejestracja, porządkowanie, przechowywanie, adaptacja lub modyfikacja, odzyskiwanie, konsultowanie, wykorzystywanie, ujawnianie poprzez transmisję, rozpowszechnianie lub udostępnianie w inny sposób, układanie lub kompilowanie, blokowanie, usuwanie lub niszczenie.

2. Pozostałe pojęcia użyte w niniejszej Umowie mają znaczenie nadane im przez stosowane ustawodawstwo.

Artykuł 2
Zakres przedmiotowy

1. Niniejsza Umowa ma zastosowanie do ustawodawstwa dotyczącego:

   1) w odniesieniu do Państwa Izrael: Krajowego Prawa Ubezpieczeń (tekst skonsolidowany) 5755-1995 w zakresie w jakim dotyczy następujących dziedzin ubezpieczenia:
      a) ubezpieczenie emerytalne i rodzinne,
      b) ubezpieczenie na wypadek inwalidztwa,
      c) ubezpieczenie w razie wypadku przy pracy,
      d) ubezpieczenie macierzyńskie;

   2) w odniesieniu do Rzeczypospolitej Polskiej: obowiązkowego ubezpieczenia oraz następujących świadczeń z ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia społecznego rolników:
      a) świadczeń macierzyńskich,
      b) emerytur, rent z tytułu niezdolności do pracy oraz rent rodzinnych,
      c) jednorazowych odszkodowań i rent z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych,
      d) zasiłków pogrzebowych.

2. Niniejsza Umowa ma również zastosowanie do wszystkich ustaw i innych przepisów prawnych, zmieniających lub uzupełniających ustawodawstwo.

3. Niniejsza Umowa nie ma zastosowania do ustaw i innych przepisów prawnych rozszerzających stosowanie ustawodawstwa na nowe kategorie świadczeniobiorców lub do ustawodawstwa wprowadzającego nową dziedzinę ubezpieczenia społecznego, chyba że właściwe władze uzgodnią inaczej.

Artykuł 3
Zakres podmiotowy

Jeżeli niniejsza Umowa nie stanowi inaczej ma ona zastosowanie do osób, które podlegają lub podlegały ustawodawstwu jednej lub obu Umawiających się Stron, jak również członków rodziny oraz osób pozostałych przy życiu po tych osobach.

Artykuł 4
Równe traktowanie

Jeżeli niniejsza Umowa nie stanowi inaczej, osoby o których mowa w artykule 3, zamieszkałe na terytorium jednej z Umawiających się Stron podlegają obowiązkom i korzystają z uprawnień na mocy ustawodawstwa Umawiającej się Strony na tych samych warunkach, co obywatele tej Umawiającej się Strony.

Artykuł 5
Eksport świadczeń

1. Jeżeli niniejsza Umowa nie stanowi inaczej, świadczenia przysługujące na podstawie ustawodawstwa jednej z Umawiających Stron nie mogą ulec zmniejszeniu, zawieszeniu, uchyleniu lub wstrzymaniu z tego powodu, że uprawniony zamieszkuje na terytorium drugiej Umawiającej się Strony

2. Postanowień ustępu 1 nie stosuje się, w odniesieniu do Rzeczypospolitej Polskiej, do świadczeń przyznanych w szczególnym trybie i w drodze wyjątku.

CZĘŚĆ II
USTAWODAWSTWO WŁAŚCIWE

Artykuł 6
Zasady ogólne

1. Jeżeli niniejsza Umowa nie stanowi inaczej, osoba zatrudniona lub pracująca na własny rachunek na terytorium Umawiającej się Strony, w odniesieniu do tego zatrudnienia lub pracy na własny rachunek, podlega ustawodawstwu tej Umawiającej się Strony, bez względu na którym terytorium osoba ta mieszka.

2. Składki na ubezpieczenia społeczne osoby, której dotyczy niniejsza Umowa, są opłacane zgodnie z ustawodawstwem Umawiającej się Strony, któremu podlega dana osoba w rozumieniu niniejszej Umowy.

3. Niniejsza Umowa nie ma wpływu na postanowienia Konwencji Wiedeńskiej o stosunkach dyplomatycznych z dnia 18 kwietnia 1961 r. oraz Konwencji Wiedeńskiej o stosunkach konsularnych z dnia 24 kwietnia 1963 r.

4. Urzędnicy i osoby z nimi zrównane podlegają ustawodawstwu Umawiającej się Strony, której administracja ich zatrudnia.

Artykuł 7
Zasady szczególne

1. Pracownik zatrudniony przez pracodawcę, którego siedziba znajduje się na terytorium jednej Umawiającej się Strony, delegowany przez tego pracodawcę na terytorium drugiej Umawiającej się Strony w celu wykonywania pracy o charakterze przejściowym na rzecz tego pracodawcy, podlega ustawodawstwu pierwszej Umawiającej się Strony przez okres delegowania, nie dłużej jednak niż 36 miesięcy, tak jakby nadal był zatrudniony na jej terytorium.

2. Podróżujący personel zatrudniony w przedsiębiorstwie transportowym lub w linii lotniczej działających na terytoriach obu Umawiających się Stron podlega ustawodawstwu Umawiającej się Strony, na terytorium której przedsiębiorstwo lub linia lotnicza ma swoją siedzibę. Jeżeli jednak pracownik mieszka na terytorium drugiej z Umawiających się Stron, obowiązuje go ustawodawstwo tej Umawiającej się Strony.

3. Osoba zatrudniona na pokładzie statku pływającego pod banderą Umawiającej się Strony podlega ustawodawstwu tej Umawiającej się Strony. Jeżeli jednak osoba ta jest wynagradzana za tę pracę przez przedsiębiorstwo mające siedzibę lub przez osobę mającą miejsce zamieszkania na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, podlega ustawodawstwu tej Umawiającej się Strony. Zdanie drugie stosuje się także, gdy statek pływa pod banderą państwa trzeciego, ale załoga jest wynagradzana przez przedsiębiorstwo z siedzibą na terytorium Umawiającej się Strony lub przez osobę zamieszkałą na jej terytorium.

Artykuł 8
Wyjątki od artykułów 6 i 7

Władze właściwe lub wyznaczone przez nie instytucje mogą, za obopólną zgodą, ustalić wyjątki od postanowień artykułu 6 ustęp 1 i 4 oraz artykułu 7, w interesie określonych osób lub kategorii osób.

Artykuł 9
Członkowie rodzin

Do członków rodzin towarzyszących osobom ubezpieczonym, o których mowa w artykule 6 ustęp 3 oraz artykule 7 ustęp 1, każda z Umawiających się Stron stosuje własne ustawodawstwo.

CZĘŚĆ III
POSTANOWIENIA DOTYCZĄCE ŚWIADCZEŃ

Rozdział 1
Emerytury i renty

Artykuł 10
Uwzględnianie okresów ubezpieczenia

1. Jeżeli ustawodawstwo jednej z Umawiających się Stron uzależnia nabycie, zachowanie lub przywrócenie prawa do emerytury lub renty od przebycia określonego okresu ubezpieczenia, instytucja właściwa tej Umawiającej się Strony uwzględnia, jeżeli to konieczne, okresy ubezpieczenia przebyte zgodnie z ustawodawstwem drugiej Umawiającej się Strony tak, jakby zostały przebyte zgodnie ze stosowanym przez nią ustawodawstwem, pod warunkiem że okresy te się nie pokrywają.

2. W razie konieczności instytucja właściwa Umawiającej się Strony uwzględnia okresy ubezpieczenia przebyte zgodnie z ustawodawstwem trzeciej strony, z którą obie Umawiające się Strony są związane umową przewidującą sumowanie okresów ubezpieczenia.

Artykuł 11
Okresy ubezpieczenia krótsze niż 12 miesięcy

1. Jeżeli okres ubezpieczenia, przebyty zgodnie z ustawodawstwem jednej Umawiającej się Strony jest krótszy niż 12 miesięcy i na jego podstawie nie powstaje prawo do emerytury lub renty, instytucja właściwa tej Umawiającej się Strony nie jest zobowiązana do przyznania tych świadczeń.

2. Nie naruszając postanowień ustępu 1, okresy ubezpieczenia krótsze niż 12 miesięcy, przebyte zgodnie z ustawodawstwem każdej z Umawiających się Stron, są uwzględniane przez instytucję właściwą tej Umawiającej się Strony, w której po zsumowaniu tych okresów powstaje prawo do emerytury lub renty.

Artykuł 12
Emerytury i renty bez sumowania okresów ubezpieczenia

Jeżeli osoba spełnia warunki niezbędne do nabycia prawa do emerytury lub renty zgodnie z ustawodawstwem jednej z Umawiających się Stron, bez uwzględnienia okresów ubezpieczenia przebytych zgodnie z ustawodawstwem drugiej Umawiającej się Strony, to instytucja właściwa ustala prawo i oblicza wysokość emerytury lub renty wyłącznie na podstawie okresów ubezpieczenia przebytych zgodnie ze stosowanym przez nią ustawodawstwem.

Rozdział 2
Stosowanie ustawodawstwa Państwa Izrael

Artykuł 13
Emerytury i renty rodzinne

1. Jeżeli osoba, o której mowa w artykule 3 niniejszej Umowy, jest ubezpieczona w Państwie Izrael od co najmniej 12 kolejnych miesięcy, ale nie posiada wystarczających okresów ubezpieczenia zgodnie z ustawodawstwem Państwa Izrael, aby otrzymać emeryturę lub rentę rodzinną, uwzględnia się okresy ubezpieczenia przebyte zgodnie z polskim ustawodawstwem, o ile nie pokrywają się z okresami ubezpieczenia przebytymi zgodnie z ustawodawstwem Państwa Izrael. Uwzględnia się wszystkie okresy ubezpieczenia przebyte zgodnie z ustawodawstwem Rzeczypospolitej Polskiej od 1 kwietnia 1954 r.

2. Jeżeli uprawniony lub członek jego rodziny pozostający przy życiu otrzymuje świadczenie za zsumowane okresy ubezpieczenia przebyte zgodnie z ustawodawstwem obu Umawiających się Stron, instytucja Państwa Izrael, właściwa do spraw ubezpieczeń ustala świadczenie w następujący sposób:

   1) za sumę teoretyczną uznaję się świadczenia Państwa Izrael należne osobie posiadającej odpowiednie okresy ubezpieczenia zgodnie z ustawodawstwem Państwa Izrael;

   2) na podstawie sumy teoretycznej, o której mowa w punkcie 1, instytucja do spraw ubezpieczeń oblicza częściowe świadczenie wypłacane według stosunku długości okresów ubezpieczenia przebytych przez daną osobę zgodnie z ustawodawstwem Państwa Izraela, a sumą wszystkich okresów ubezpieczenia przebytych przez daną osobę zgodnie z ustawodawstwem obu Umawiających się Stron.

3. Warunkiem powstania prawa do emerytury jest zamieszkanie uprawnionego w Państwie Izrael lub w Rzeczypospolitej Polskiej bezpośrednio przed osiągnięciem wieku uprawniającego go do emerytury. Zgodnie z ustawodawstwem Państwa Izrael okres ubezpieczenia wymagany do emerytury wynosi 144 miesiące.

4. Warunkiem powstania prawa do renty rodzinnej jest zamieszkanie uprawnionego i zmarłego w chwili śmierci w Państwie Izrael lub w Rzeczypospolitej Polskiej, albo że zmarły bezpośrednio przed śmiercią otrzymywał emeryturę zgodnie z ustawodawstwem Państwa Izrael.

5. Szkolenia zawodowe oraz zasiłki dla wdów i sierot wypłacane są osobom, o których mowa w ustępie 1, tylko wtedy gdy osoby te zamieszkają w Państwie Izrael i tak długo, jak faktycznie przebywają w Państwie Izrael.

Artykuł 14
Świadczenia inwalidzkie

1. Osoba, do której stosuje się niniejszą Umowę jest uprawniona do świadczenia inwalidzkiego jeżeli była ubezpieczona jako osoba zamieszkała w Państwie Izrael przez co najmniej 12 kolejnych miesięcy bezpośrednio przed powstaniem inwalidztwa.

2. Specjalne usługi dla osób niepełnosprawnych, zasiłki na utrzymanie dla niepełnosprawnych dzieci osoby ubezpieczonej, rehabilitacja dla osoby niepełnosprawnej, szkolenia zawodowe i zasiłek na utrzymanie dla małżonka osoby niepełnosprawnej przyznaje się pod warunkiem, że dana osoba zamieszkuje w Państwie Izrael i tak długo, jak faktycznie przebywa w Państwie Izrael.

3. Osoba, do której stosuje się niniejszą Umowę zamieszkała poza terytorium Państwa Izrael oraz uprawniona do świadczenia inwalidzkiego w Państwie Izrael nadal otrzymuje przyznane świadczenie, nawet jeśli nastąpiło podwyższenie stopnia inwalidztwa w wyniku pogorszenia stanu zdrowia lub wystąpienia kolejnej przyczyny inwalidztwa powstałej za granicą.

Rozdział 3
Stosowanie ustawodawstwa Rzeczypospolitej Polskiej

Artykuł 15
Emerytury i renty

1. Jeżeli zgodnie z ustawodawstwem Rzeczypospolitej Polskiej prawo do emerytury lub renty przysługuje po zastosowaniu postanowień artykułu 10 niniejszej Umowy, polska instytucja właściwa ustala emeryturę lub rentę w następujący sposób:

   1) oblicza teoretyczną wysokość emerytury lub renty, należną w przypadku, gdyby wszystkie okresy ubezpieczenia zostały przebyte zgodnie z obowiązującym ją ustawodawstwem;

   2) na podstawie teoretycznej wysokości, o której mowa w punkcie 1, określa rzeczywistą wysokość emerytury lub renty w oparciu o proporcję okresów ubezpieczenia przebytych zgodnie z ustawodawstwem, które stosuje, do sumy wszystkich przebytych okresów ubezpieczenia.

2. Przy ustalaniu podstawy wymiaru emerytury lub renty instytucja właściwa uwzględnia wyłącznie wynagrodzenie uzyskane zgodnie z ustawodawstwem stosowanym przez tę instytucję oraz składki odprowadzone zgodnie z tym ustawodawstwem.

Rozdział 4
Wypadki przy pracy i choroby zawodowe

Artykuł 16
Ustalanie prawa do świadczeń z tytułu wypadku przy pracy

Prawo do świadczeń z tytułu wypadku przy pracy ustala się zgodnie z ustawodawstwem Umawiającej się Strony, któremu podlegał ubezpieczony w chwili wypadku przy pracy.

Artykuł 17
Ustalanie prawa do świadczeń z tytułu choroby zawodowej

1. Prawo do świadczeń z tytułu choroby zawodowej ustala się zgodnie z ustawodawstwem Umawiającej się Strony, któremu podlegał ubezpieczony podczas wykonywania pracy, w wyniku której powstała u niego choroba zawodowa.

2. Jeżeli przyznanie świadczeń z tytułu choroby zawodowej, zgodnie z ustawodawstwem jednej z Umawiających się Stron, jest uzależnione od stwierdzenia tej choroby po raz pierwszy na terytorium tej Umawiającej się Strony, warunek ten uważa się za spełniony, jeżeli choroba ta została stwierdzona po raz pierwszy na terytorium drugiej Umawiającej się Strony.

3. Jeżeli przyznanie świadczeń z tytułu choroby zawodowej, zgodnie z ustawodawstwem jednej Umawiającej się Strony, jest uzależnione od wykonywania pracy, która tę chorobę spowodowała, przez określony czas, właściwa instytucja tej Umawiającej się Strony uwzględnia także okres wykonywania tego samego rodzaju pracy zgodnie z ustawodawstwem drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 18
Pogłębienie się choroby zawodowej

1. Jeżeli prawo do świadczenia z tytułu choroby zawodowej powstało zgodnie z ustawodawstwem jednej Umawiającej się Strony, instytucja właściwa tej Umawiającej się Strony ponosi odpowiedzialność za wypłatę świadczenia z tytułu pogłębienia się choroby zawodowej nawet, jeżeli to pogłębienie nastąpiło w chwili, gdy osoba podlegała ustawodawstwu drugiej Umawiającej się Strony, jeżeli nie wykonywała tam pracy narażającej na chorobę zawodową.

2. W przypadku pogłębienia się choroby zawodowej u osoby otrzymującej świadczenie z tytułu choroby zawodowej zgodnie z ustawodawstwem pierwszej Umawiającej się Strony, podczas wykonywania pracy, która może spowodować chorobę zawodową, na terytorium drugiej Umawiającej się Strony:

   1) instytucja właściwa pierwszej Umawiającej się Strony nadal wypłaca przyznane świadczenie nie uwzględniając pogłębienia się choroby zawodowej,

   2) instytucja właściwa drugiej Umawiającej się Strony, której ustawodawstwu podlegała osoba w czasie wykonywania pracy mogącej spowodować pogłębienie się choroby zawodowej, przyznaje świadczenie w wysokości różnicy między wysokością świadczenia, które przysługuje po pogłębieniu się choroby zawodowej, a wysokością świadczenia, które przysługiwałoby przed pogłębieniem się choroby zawodowej, zgodnie ze stosowanym przez nią ustawodawstwem.

Rozdział 5
Świadczenia macierzyńskie

Artykuł 19
Przyznawanie świadczeń macierzyńskich

1. Świadczenia macierzyńskie przyznaje się zgodnie z ustawodawstwem tej Umawiającej się Strony, której ustawodawstwem objęta jest osoba uprawniona w momencie porodu lub adopcji.

2. Okresy ubezpieczenia przebyte zgodnie z ustawodawstwem każdej z Umawiających się Stron, są uwzględniane, w niezbędnym zakresie, przy ustalaniu prawa do świadczeń i okresu ich przysługiwania, pod warunkiem, że się nie pokrywają.

3. Wyliczając świadczenie macierzyńskie, instytucja właściwa uwzględnia wyłącznie wynagrodzenie uzyskane zgodnie z ustawodawstwem stosowanym przez tę instytucję.

Rozdział 6
Zasiłki pogrzebowe

Artykuł 20
Przyznawanie zasiłków pogrzebowych

Zasiłek pogrzebowy ustala i wypłaca instytucja właściwa Umawiającej się Strony, której ustawodawstwo stosuje się do osoby zmarłej w chwili jej śmierci.

CZĘŚĆ IV
Postanowienia różne

Artykuł 21
Uprawnienia władz właściwych

Władze właściwe w celu realizacji niniejszej Umowy:

1) uzgodnią w porozumieniu administracyjnym sposoby realizacji niniejszej Umowy,
2) wyznaczą instytucje łącznikowe i instytucje właściwe w celu ułatwienia i przyspieszenia wykonania postanowień niniejszej Umowy,
3) wymieniają informacje dotyczące wszelkich zmian w ustawodawstwie, które mogą wpłynąć na stosowanie postanowień niniejszej Umowy.

Artykuł 22
Pomoc administracyjna

1. Władze właściwe, instytucje łącznikowe i instytucje właściwe Umawiających się Stron udzielają sobie wzajemnej pomocy przy wykonywaniu niniejszej Umowy. Taka pomoc administracyjna jest bezpłatna, jeżeli władze właściwe nie ustalą zasady zwrotu niektórych kosztów.

2. Władze właściwe, instytucje łącznikowe i instytucje właściwe Umawiających się Stron mogą bezpośrednio porozumiewać się ze sobą oraz z zainteresowanymi osobami lub ich przedstawicielami. Taka komunikacja jest prowadzona w językach urzędowych każdej z Umawiających się Stron lub w języku angielskim.

Artykuł 23
Wymiana danych osobowych

1. Z zastrzeżeniem postanowień niniejszego artykułu oraz jedynie na wniosek osoby ubezpieczonej, instytucje właściwe obu Umawiających się Stron mają prawo wymieniać się danymi osobowymi dotyczącymi tej osoby, w celu wykonywania niniejszej Umowy.

2. Przekazywanie danych osobowych będzie podlegało prawodawstwu dotyczącemu ochrony prywatności i danych osobowych tej Umawiającej się Strony, która dokonuje ich przekazania.

3. Przetwarzanie danych osobowych przez instytucję właściwą tej Umawiającej się Strony, której przekazywane są dane, musi odbywać się zgodnie z prawodawstwem dotyczącym ochrony prywatności i danych osobowych tej Umawiającej się Strony, która otrzymuje dane.

4. Dane osobowe, o których mowa w niniejszym artykule, będą chronione i wykorzystywane wyłącznie w celu stwierdzenia prawa do rent, emerytur i innych świadczeń zgodnie z niniejszą Umową. Dane osobowe wymienione we wniosku będą przekazywane wyłącznie pomiędzy instytucjami łącznikowymi, instytucjami właściwymi oraz władzami właściwymi obu Umawiających się Stron oraz nie będą przekazywane stronom trzecim.

5. Umawiające się Strony podejmą działania w celu ochrony danych osobowych, wymaganych w ramach niniejszej Umowy, przed przypadkowym lub bezprawnym zniszczeniem, utratą, przypadkowym ujawnieniem bądź modyfikacją, nieuprawnionym dostępem lub nieuprawnionym przetwarzaniem wszelkiego typu.

6. Dane osobowe pozyskiwane na mocy niniejszej Umowy będą przechowywane i chronione zgodnie z obowiązującym prawodawstwem Umawiających się Stron.

Artykuł 24
Zwolnienie z opłat oraz uwierzytelnień

1. Jeżeli zgodnie z ustawodawstwem Umawiającej się Strony jakikolwiek wniosek, zaświadczenie lub inny dokument nie podlega lub jest całkowicie lub częściowo zwolniony z opłat odnosi się to także do wniosków, zaświadczeń i dokumentów składanych zgodnie z ustawodawstwem drugiej Umawiającej się Strony.

2. Dokumenty i zaświadczenia przedstawiane na potrzeby niniejszej Umowy są zwolnione od uwierzytelnienia przez władze dyplomatyczne i konsularne.

Artykuł 25
Składanie wniosków

1. Wnioski, skargi, odwołania od decyzji oraz oświadczenia składane władzy właściwej, instytucji łącznikowej lub instytucji właściwej jednej Umawiającej się Strony, uznaje się za złożone w tym samym terminie władzy właściwej, instytucji łącznikowej lub instytucji właściwej drugiej Umawiającej się Strony.

2. Wniosek o przyznanie świadczenia zgodnie z ustawodawstwem jednej Umawiającej się Strony uznaje się za wniosek o przyznanie odpowiedniego świadczenia zgodnie z ustawodawstwem drugiej Umawiającej się Strony, chyba że wnioskodawca wystąpi o odroczenie ustalenia prawa do emerytury zgodnie z ustawodawstwem drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 26
Badania lekarskie

1. Badania lekarskie osób zamieszkałych lub przebywających na terytorium drugiej Umawiającej się Strony przeprowadza instytucja miejsca zamieszkania lub pobytu na wniosek i na koszt instytucji właściwej.

2. Koszty badań lekarskich nie są zwracane, jeżeli są one wykonywane dla instytucji obu Umawiających się Stron.

Artykuł 27
Stosowany język

1. Dla stosowania niniejszej Umowy władze właściwe, instytucje łącznikowe i instytucje właściwe Umawiających się Stron posługują się językiem urzędowym każdej z Umawiających się Stron lub językiem angielskim.

2. Władze właściwe, instytucje łącznikowe i instytucje właściwe jednej Umawiającej się Strony nie mogą odrzucić wniosków, odwołań ani innych, skierowanych do nich, dokumentów z tego powodu, że zostały sporządzone w języku urzędowym drugiej Umawiającej się Strony lub w języku angielskim.

Artykuł 28
Wypłata świadczeń

1. Instytucje właściwe każdej z Umawiających się Stron wypłacają świadczenia pieniężne na mocy niniejszej Umowy bezpośrednio osobom uprawnionym, zamieszkałym na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, w walucie urzędowej swojego państwa, a w przypadku braku wymienialności tej waluty, w innej walucie swobodnie wymienialnej.

2. Jeżeli którakolwiek z Umawiających się Stron wprowadzi przepisy ograniczające wypłaty, przelewy lub transfery środków, Strona ta natychmiast podejmie niezbędne działania w celu zagwarantowania przekazania kwot przyznanych zgodnie z niniejszą Umową. Wypłata zostanie dokonana bez żadnych potrąceń z tytułu kosztów administracyjnych, które mogą wynikać z procedury wypłaty świadczeń. Jednakże świadczeniobiorca jest odpowiedzialny za koszty prowadzenia rachunku bankowego.

Artykuł 29
Rozstrzyganie sporów

1. Wszelkie spory dotyczące interpretacji lub stosowania niniejszej Umowy rozstrzyga się w drodze konsultacji pomiędzy władzami właściwymi Umawiających się Stron.

2. Jeżeli władze właściwe nie są w stanie, zgodnie z ustępem 1, rozwiązać takich sporów, będą one rozstrzygane w drodze negocjacji.

CZĘŚĆ V
Postanowienia przejściowe i końcowe

Artykuł 30
Postanowienia przejściowe

1. Niniejsza Umowa nie przyznaje prawa do wypłaty świadczeń za okres poprzedzający dzień jej wejścia w życie.

2. Przy ustalaniu prawa do świadczeń zgodnie z niniejszą Umową uwzględnia się okresy ubezpieczenia, przebyte zgodnie z ustawodawstwem każdej z Umawiających się Stron przed dniem wejścia w życie niniejszej Umowy.

3. Postanowienia niniejszej Umowy mogą mieć zastosowanie także do zdarzeń, które miały miejsce przed dniem wejścia w życie niniejszej Umowy, pod warunkiem, że zobowiązania z nich wynikające nie zostały wcześniej uregulowane.

4. Na wniosek zainteresowanego świadczenia przyznane przed dniem wejścia w życie niniejszej Umowy mogą być ustalone zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy, jeżeli zmiana wynika wyłącznie z postanowień niniejszej Umowy. Takie ponowne ustalenie nie może spowodować zmniejszenia kwoty świadczenia.

5. Wszelkie świadczenia, które nie zostały przyznane lub których wypłata została wstrzymana ze względu na obywatelstwo danej osoby lub jej miejsce zamieszkania na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, na wniosek danej osoby, zostają przyznane lub ich wypłata wznowiona zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy, pod warunkiem że uprzednio przyznane świadczenia nie zostały wypłacone jednorazowo.

6. W przypadku zastosowania artykułu 7 ustęp 1 niniejszej Umowy do osób delegowanych na terytorium Umawiającej się Strony przed dniem wejścia w życie niniejszej Umowy uznaje się, że okresy zatrudnienia wymienione w tym ustępie rozpoczną się w dniu wejścia w życie niniejszej Umowy.

Artykuł 31
Okres obowiązywania Umowy

1. Niniejsza Umowa zostaje zawarta na czas nieokreślony. Może zostać wypowiedziana przez każdą z Umawiających się Stron, w drodze pisemnej notyfikacji kanałami dyplomatycznymi, nie później niż na 6 miesięcy przed upływem danego roku kalendarzowego. W takim przypadku, Umowa utraci moc z końcem tego roku.

2. W przypadku wypowiedzenia niniejszej Umowy, uprawnienia do świadczeń uzyskane zgodnie z jej postanowieniami zostaną zachowane.

3. Wnioski złożone przed dniem utraty mocy niniejszej Umowy zostaną rozpatrzone zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy.

Artykuł 32
Wejście w życie Umowy

Umawiające się Strony powiadomią się wzajemnie, w drodze pisemnej notyfikacji kanałami dyplomatycznymi, o zakończeniu procedur ustawowych i konstytucyjnych, niezbędnych do wejścia w życie niniejszej Umowy. Niniejsza Umowa wchodzi w życie pierwszego dnia trzeciego miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiła ostatnia notyfikacja.

NA DOWÓD CZEGO niżej podpisani, należycie do tego upoważnieni, podpisali niniejszą Umowę.

SPORZĄDZONO w Jerusalem dnia 22/11/16 roku, co odpowiada 21 Cheshvan 5777 w dwóch oryginalnych egzemplarzach w językach polskim, hebrajskim i angielskim, przy czym każdy tekst jest jednakowo autentyczny. W przypadku rozbieżności w wykładni, rozstrzygający jest tekst w języku angielskim.

W IMIENIU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Elżbieta Rafalska

W IMIENIU
PAŃSTWA IZRAEL